

Sygn. akt III K 253/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2018 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Wiązek

Ławnicy: Jolanta Stopa, Izabela Urbanek

Protokolant: Aleksandra Borowska

Bez udziału Prokuratora Dolnośląskiego Wydziału Zamiejscowego Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji

po rozpoznaniu w dniach: 24.10.2018r., 25.10.2018r.

sprawy:

R. W.

urodzonego (...) w C.

syna B. i D. z domu F.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od początku 2010r. do 2014r. we W., z wyłączeniem okresu od 17 maja 2010r. do 23 lutego 2011r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym L. W. ps. (...), w skład której wchodził między innymi objęty odrębnym postępowaniem karnym A. N. ps. (...), D. K. (1) ps. (...), D. A. ps. (...), K. M. ps. (...) lub G. i inne osoby, zajmującej się nielegalnym wewnątrzwspólnotowym obrotem środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, obrotem na terenie kraju środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, a nadto uprawą konopi innych niż włókniste i wytwarzaniem z nich środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste,

tj.o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w okresie od 5 maja 2012r. do 20 grudnia 2012r. we W. oraz na terenie H. i innych krajów U. w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym L. W., a także wspólnie i w porozumieniu z objętym odrębnym postępowaniem karnym D. K. (2) oraz dwiema innymi osobami, dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. znacznych ilości środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 200,00 gramów stanowiących nie mniej niż 2.000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 40.000 złotych w ten sposób, że wraz z objętym odrębnym postępowaniem karnym D. K. (2) oraz dwiema innymi osobami udał się do H., gdzie nabyli łącznie nie mniej niż 200 gramów heroiny oraz 300 gramów innej substancji służącej do rozrabiania heroiny – tzw. wypełniacza, które następnie zostały przewiezione do P. przez inną osobę, a następnie po zmieszaniu i wytworzeniu we W. łącznie nie mniej niż 500 gramów heroiny stanowiących nie mniej niż 5000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 100.000 złotych otrzymał ww. środki odurzające wraz z R. K. do wprowadzenia do obrotu na terenie P., z czego sprzedał wspólnie i w porozumieniu z R. K. innym osobom nie mniej niż 350 gramów heroiny, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej Wydział XII Karny

z dnia 3 grudnia 2008r. m. in. za czyn z art. 62 ust. 1 i 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 17 maja 2010r. do 23 lutego 2011r.

tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 par. 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

III. w okresie od początku 2010r. do 2014r. we W. z wyłączeniem okresu od 17 maja 2010r. do 23 lutego 2011r. działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym L. W. ps. (...), brał udział w obrocie znacznych ilości środków odurzających w postaci heroiny w łącznej ilości nie mniejszej niż 350 gramów stanowiących nie mniej niż 3500 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 70.000 złotych, w ten sposób, że nabywał od objętego odrębnym postępowaniem karnym D. K. (2) ps. (...) ww. środki odurzające jednorazowo do 5 gramów heroiny w cenie 550-600 złotych za 5 gramów, a następnie sprzedawał je innym osobom, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej Wydział XII karny z dnia 3 grudnia 2008r. m. in. za czyn z art. 62 ust. 1 i 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od 17 maja 2010r. do 23 lutego 2011r.

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 par. 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

* * * * *

I. uznaje oskarżonego **R. W.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 258 §1 k.k. i za to na podstawie art. 258 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego **R. W.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk oraz na podstawie art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu kary: 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny ustalając wymiar jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł.,

III. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego przepadek korzyści majątkowej osiągniętej przestępstwem opisanym w pkt. II części wstępnej wyroku w części w kwocie 40.000zł. (czterdziestu tysięcy);

IV. uznaje oskarżonego **R. W.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. III części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk oraz na podstawie art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu kary 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny ustalając wymiar jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł.,

V. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego przepadek korzyści majątkowej osiągniętej przestępstwem opisanym w pkt. III części wstępnej wyroku w części w kwocie 40.000zł. (czterdziestu tysięcy);

VI. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego R. W. kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny i wymierza oskarżonemu kary łączne 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając wymiar jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł.,

VII. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 21 lutego 2018r. do dnia 31 października 2018r.;

VIII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. A. G. wynagrodzenie za nieopłaconą obronę z urzędu w kwocie 1107 zł. brutto;

IX. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Jolanta Stopa SSO Mariusz Wiązek Izabela Urbanek

Sygn. akt III K 253/18

UZASADNIENIE

W okresie od 2008 roku do 2014 roku we W. istniała zorganizowana grupa przestępcza, kierowana przez L. W. ps. (...), w skład której wchodził między innymi A. N. ps. (...), D. K. (2) ps. (...), D. A. ps. (...), K. M. ps. (...) lub G. i inne osoby. Wymieniona grupa zajmowała się nielegalnym wewnątrzspółnotowym obrotem środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, obrotem na terenie P. środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, a nadto uprawą konopi innych niż włókniste i wytwarzaniem z nich środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste.

Struktura grupy, początkowo opierała się na tym, że jej lider L. W. wspólnie z P. S. (1) oraz T. M. ps. (...) zajmowali się w zorganizowany sposób dystrybucją heroiny, w którą zaopatrywali się w hurtowych ilościach od P. D. ps. (...). Środki te następnie były dystrybuowane kolejnym odbiorcom lub też przez pozostałych członków grupy, jak np. A. W. ps. (...) oraz D. K. (2). Wymienione środki D. K. (2) dostarczał kolejnym hurtowym odbiorcom, dilerom – między innymi P. S. (2) ps. (...), D. A. ps. (...), P. B. ps. (...), K. M. ps. (...) lub G., R. W., R. K. oraz P. K..

Od połowy 2009 roku, po opuszczeniu zakładu karnego, w struktury wymienionej grupy, zajmującej się obrotem znacznymi ilościami środków odurzających w postaci heroiny, wszedł również A. N.. W tym czasie współdziałając z P. P. (1) ps. (...) lub P., który również wszedł w struktury tej grupy, L. W. przekazywał wymienionemu oraz A. N. narkotyki- głównie heroinę w sposób opisany powyżej.

Następnie L. W. wskazywał kolejnych odbiorców, a zarazem dilerów narkotyków, poprzez których mogły być rozprowadzane nabyte przez niego środki odurzające. Ponadto określał swoim współpracownikom obszar działalności danej osoby poprzez wskazanie miejsca obrotu, jak również rodzaju środka.

Od końca 2009 roku kierowana przez L. W. grupa zmieniła w istotny sposób swój skład osobowy. Wyszli z niej i wyodrębnili własną działalność P. S. (1), T. M. oraz A. W.. D. K. (2) nadal pozostał w grupie L. W., biorąc w okresie od stycznia 2009 roku do końca 2010 r. udział w obrocie 6500 gramów heroiny oraz 5000 gramów marihuany.

W okresie od połowy 2010 r. do połowy 2011 r. D. K. (2) uczestniczył w wewnątrzspółnotowym nabyciu z H. znacznych ilości środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 1000 gramów, a następnie po przewiezieniu tej substancji do P. – wspólnie z L. W. wprowadził ją do obrotu. W tym zakresie D. K. (2) ściśle współpracował z podległymi mu dilerami – P. S. (2), P. B., D. A., R. W., R. K., K. M. oraz P. K..

D. K. (2) w okresie od połowy 2012 roku do maja 2013 roku uczestniczył w obrocie nie mniejszym niż łącznie 3 200 gram heroiny, którą nabył L. W..

Dowód:

- zeznania świadka L. W. – k. 30-41,

- zeznania świadka D. K. (2) – k. 42-52, 56-65, 66-72, 73-79, 101-104, 230-232, 277-278, 381-382,

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 149-155, 380-381,

R. W. w okresie od 2010 r. do 2014 r. (z wyłączeniem okresu od dnia 17 maja 2010 r. do 23 lutego 2011 roku kiedy odbywał karę pozbawienia wolności), uczestniczył w opisanej wyżej grupie L. W., bezpośrednio podlegając D. K. (2). W grupie tej w okresie od 5 maja 2012 roku do 20 grudnia 2012 roku uczestniczył też R. K.. R. W. i R. K. pełnili rolę dilerów rozprowadzających heroinę nabytą lub sprowadzoną z H. przez D. K. (2).

Dowód:

- zeznania świadka L. W. – k. 30-41,

- zeznania świadka D. K. (2) – k. 42-52, 56-65, 66-72, 73-79, 101-104, 230-232, 277-278, 381-382,

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 149-155, 380-381,

W okresie od 2010 r. do 2014 r. (z wyłączeniem okresu od dnia 17 maja 2010 r. do 23 lutego 2011 roku kiedy odbywał karę pozbawienia wolności), R. W. w ramach opisanej wyżej grupy przestępczej L. W. ps. (...) nabył łącznie od D. K. (2) nie mniej niż 350 gramów heroiny stanowiącej nie mniej niż 3500 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 70 000 zł. R. W. przychodził do D. K. (2) regularnie, ale z przerwami i nabywał od niego jednorazowo do 5 gramów heroiny w cenie 550 – 600 zł za 5 gramów. Następnie R. W. sprzedawał heroinę innym osobom. Będąc osobą uzależnioną kupował też heroinę na własny użytek.

Dowód:

- zeznania świadka D. K. (2) – k. 42-52, 56-65, 66-72, 73-79, 101-104, 230-232, 277-278, 381-382,

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 149-155, 380-381,

R. W. brał też udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu z terytorium H. na terytorium P. znacznej ilości środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 200 gramów, stanowiących nie mniej niż 2000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 40 000 zł.

D. K. (2), będąc w H. u swojego kolegi Ł. S., dowiedział się, że może on załatwić różne narkotyki. Zamówił więc u niego 200 gramów heroiny. Po pewnym czasie D. K. (2) wraz z R. W. i dwoma innymi mężczyznami udał się do H., gdzie Ł. S. zapoznał ich z osobami, które sprzedawały heroinę. Cena została ustalona na 35 euro za 1 gram. Do transakcji doszło w R.. R. W. pełnił rolę tzw. testera, tzn. sprawdził jakość nabywanej heroiny. W trakcie pobytu w H. R. W. wraz z D. K. (2) i innymi osobami poza wymienioną heroiną nabyli również 300 gramów tzw. „mieszadła”, czyli substancji chemicznej używanej do zwiększenia wagi i ilości nabywanej heroiny. Substancje te zostały przywiezione do P. busem przez mężczyznę o pseudonimie (...). Za przywiezienie heroiny mężczyzna ten otrzymał kwotę 1000 zł.

Następnie po powrocie do P. D. K. (2) z inną osobą zmieszał przywiezioną z H. heroinę z tzw. „mieszadłem”, otrzymując w ten sposób 500 gramów heroiny, co stanowiło nie mniej niż 5000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 100 000 zł.

Wymienioną heroinę D. K. (2) przekazał R. W. i R. K. w celu wprowadzenia jej do obrotu. R. W. i R. K. z otrzymanej ilości heroiny sprzedali nie mniej niż 350 gramów, co stanowiło nie mniej niż 3500 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 70 000 zł. (1 gram był w cenie 200 zł). R. W. rozprowadził 200 gramów, a R. K. około 150 gramów. Pozostałą ilość heroiny R. W. i R. K. zużyli na własne potrzeby.

Powyższe wydarzenia miały miejsce w okresie od 5 maja 2012 roku do 20 grudnia 2012 roku, z wyłączeniem okresu od 17 maja 2010 r. do 23 lutego 2011 r. gdyż R. W. w tym czasie odbywał karę pozbawienia wolności.

Dowód:

- zeznania świadka D. K. (2) – k. 42-52, 56-65, 66-72, 73-79, 101-104, 230-232, 277-278, 381-382,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 149-155, 380-381,

W dniu 21 lutego 2018 roku R. W. został zatrzymany. Dokonano przeszukania jego osoby oraz miejsca zamieszkania – W., ul. (...). W trakcie oględzin telefonów zabezpieczonych w trakcie przeszukania R. W., nie ujawniono żadnych kontaktów ani treści mogących mieć związek z przedmiotem prowadzonego postępowania.

Dowód:

- protokół przeszukania mieszkania – k. 113-114,
- protokół przeszukania osoby – k. 122-124,
- protokół oględzin rzeczy – k. 180,

Oskarżony R. W., ur. (...), posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest stolarzem. Jest bezdzietnym kawalerem. Przed osadzeniem w areszcie był zatrudniony bez umowy jako malarz i uzyskiwał dochód w wysokości 1800 zł netto miesięcznie. Do 2017 roku oskarżony był uzależniony od heroiny. Po terapii w (...) w K. od półtora roku nie używa substancji psychoaktywnych.

Oskarżony był karany sędownie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 3 marca 2008 roku, sygn. akt V K 2636/07 za popełnienie czynów z art. 226 § 1 k.k. oraz z art. 190 § 1 k.k. został skazany na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz karę 30 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki w kwocie 20 zł. Postanowieniem z dnia 2 lipca 2009 roku zarządono wykonanie kary pozbawienia wolności.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 3 grudnia 2008 roku, sygn. akt XII K 852/08 za popełnienie czynów z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. został skazany na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby oraz karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki w kwocie 40 zł. Postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2009 roku zarządono wykonanie kary pozbawienia wolności. Karę tę oskarżony odbywał w okresie od 17 maja 2010 roku do 23 lutego 2011 roku.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 8 września 2014 roku, sygn. akt II K 779/13 za popełnienie czynu z art. 286 § 1 k.k. został skazany na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby.

Dowód:

- oświadczenie oskarżonego – k. 380,
- kwestionariusz wywiadu środowiskowego – k. 182- 183,
- kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień – k. 187-200,
- dane o karalności – k. 167 – 168,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej, sygn. akt XII K 852/08 – k. 226- 228,

W opinii sądowno – psychiatrycznej z dnia 16 maja 2018 roku, biegli stwierdzili, że oskarżony R. W. nie jest chory psychicznie obecnie i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie, nie jest też upośledzony umysłowo. Biegli rozpoznali u oskarżonego zespół uzależnienia od różnych środków psychoaktywnych (heroina, amfetamina, alkohol), co nie ma jednak znaczenia orzeczniczego w ocenie jego poczytalności w niniejszej sprawie. Wykluczyli także inne zakłócenia czynności psychicznych mogące mieć wpływ na ocenę poczytalności podejrzanego tempore criminis. Biegli wskazali, że jeżeli oskarżony dopuścił się popełnienia czynów, o jakich mowa w zarzutach, to jego zachowanie nie było wynikiem zaburzeń chorobowych, chorobowej motywacji.

Reasumując biegli stwierdzili, że w krytycznym czasie oskarżony nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanego mu czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodziły warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k.

Dowód:

- opinia sądowno – psychiatryczna z dnia 16.05.2018 r. – k. 201- 204,

Oskarżony R. W. w toku postępowania przygotowawczego w dniu 22 lutego 2018 roku (k. 149-155) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że w 2007 roku na ulicy (...) we W. we własnym zakresie zajmował się sprzedażą marihuany, amfetaminy oraz tabletek ekstazy. Następnie od 2008 roku przystał na współpracę z L. W., który dostarczał mu do sprzedaży heroinę. L. W. przyjeżdżał do niego do mieszkania przy ul. (...) we W., często był w towarzystwie (...) ps. (...). Oskarżony wskazał, że D. K. (2) współpracował z nim w zakresie handlu narkotykami już od przełomu 2007/2008 roku. Wszedł do grupy L. W. w tym samym co on czasie. Obaj rozprowadzali heroinę dla L. W.. Oskarżony wyjaśnił, że w tamtym czasie zaczął też zażywać heroinę. W 2008 roku został zatrzymany, tymczasowo aresztowany i skazany za handel narkotykami.

Gdy w lutym 2009 roku wyszedł na wolność, spotkał na osiedlu (...), który oświadczył mu, że jest on mu winien pieniądze w kwocie 12 000 zł za 55 gramów heroiny, którą zabezpieczyła policja podczas jego zatrzymania. L. W. kazał tę kwotę odpracować. Przekazał oskarżonemu 30-50 gramów heroiny, którą ten miał rozprowadzić. Oskarżony wskazał, że przez okres 2009 roku sprzedawał heroinę, którą dostarczał mu L. W.. Następnie został pozbawiony wolności. W lutym 2011 roku wyszedł z zakładu karnego i wrócił do nałogu.

Niedługo potem przystał na propozycję D. K. (2) i zajął się sprzedażą dostarczanej przez niego heroiny. Środek ten D. K. (2) przywiózł od L. W., miał też do niego wypełniacz. Razem rozrobili heroinę w ilości nie mniejszej niż 250 gramów. Oskarżony wyjaśnił, że za pieniądze otrzymane od L. W. i D. K. (2) wynajął mieszkanie przy ul. (...) we W.. W mieszkaniu tym była przechowywana heroina. Oskarżony jechał do tego mieszkania po określoną porcję tego środka, gdy ktoś chciał go kupić. Niejednokrotnie w wymienionym mieszkaniu zażywał heroinę. W odstępach trzech dni rozliczał się z D. K. (2) za sprzedany towar. Przez wymienione mieszkania przewinęło się od 200 do 300 gramów heroiny. Jej sprzedażą zajmował się też D. K. (2). Oskarżony wskazał, że po okresie około trzech tygodni pokłócił się z D. K. (2) o pieniądze. Zaczął się ukrywać przed L. W. przez kilka dni. Przekazał D. K. (2) dla L. W. pieniądze w kwocie 10-11 tysięcy złotych, po czym wyjechał z W. do K. na leczenie odwykowe.

Oskarżony wyjaśnił, że po pewnym czasie wrócił do W., dalej zażywał narkotyki i trafił do Zakładu Karnego (...) we W.. Po wyjściu z wymienionej jednostki, w maju – czerwcu 2012 roku spotkał D. K. (2), który zaproponował mu przetestowanie narkotyków. Pojechał więc z D. K. (2) do H., do T.. Tam obaj udali się do M., którzy dali mu próbkę heroiny. Oskarżony wyjaśnił, że środek ten okazał się bardzo mocny i D. K. (2) dokonał jego zakupu. Inne osoby przywozły tę heroinę do W.. Wówczas oskarżony mieszkał w okolicach ulicy (...) w lokalu, który prawdopodobnie został wynajęty przez D. K. (2). Zajmował się sprzedażą heroiny. Drugą osobą, która to robiła był R. K., ale ten więcej spalił heroiny niż sprzedał. Oskarżony wyjaśnił, że w H. D. K. (2) kupił 200 gramów heroiny, która została zmieszana, co łącznie dało ponad 400 gramów substancji. Z tej ilości oskarżony sprzedał około 300 gramów heroiny i D. K. (2) od 100 do 200 gramów zabrał do siebie. Oskarżony wskazał, że potem przeniósł się na ulicę (...) we W., gdzie D. K.

(2) przywiózł mu 100 gramów heroiny do sprzedaży. Procederem tym oskarżony zajmował się przez okres od 2- 3 miesięcy. Oskarżony podał, że heroinę sprzedawał w cenie 180 zł za gram, a 40 zł za ćwiartkę grama.

Dalej oskarżony wyjaśnił, że pojechał na terapię odwykową do N., skąd wrócił w maju 2013 roku. Zamieszkał na N.. Nie zajmował się wówczas handlem narkotykami.

W 2014 roku kiedy mieszkał przy ul. (...) chciał, aby sprzedawał dla niego towar. Wówczas D. K. (2) nie współpracował z L. W.. Oskarżony kupował od D. K. (2) porcje od 0,25 grama do 1 grama heroiny, którą głównie sam zażywał, czasem też komuś sprzedawał. Potem dowiedział się, że L. W. został zatrzymany i obciąża D. K. (2). Od tego momentu ten ostatni zaczął się ukrywać.

Oskarżony wyjaśnił, że próbował wtedy odciąć się od narkotyków, ale bez większych rezultatów. Przez pewien czas przebywał w Czechach, po czym na początku 2018 roku powrócił do P..

W toku przesłuchania oskarżony nie chciał wypowiadać się na temat innych osób uczestniczących w handlu narkotykami z obawy o bezpieczeństwo swoje i swojej rodziny.

Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 16 marca 2018 roku (k. 161 – 163) oskarżony wycofał wyjaśnienia, które złożył wcześniej. Wskazał, że gdy był na wolności, został zastraszony przez osoby ze swojego otoczenia. Chciał wziąć na siebie postawione mu zarzuty, zostać skazanym, aby ludzie ze świata przestępczego zostawili go w spokoju. Zaznaczył, że w rzeczywistości przez wiele lat był uzależniony od narkotyków, ale nie trudnił się ich sprzedażą.

Oskarżony wyjaśnił, że ostatni raz handlował narkotykami w 2008 roku, kiedy współpracował z L. W., za co został skazany i przebywał w Areszcie Śledczym we W.. Po wyjściu na wolność w 2009 roku nie rozmawiał z L. W.. Od 2009 roku do lutego 2011 roku przebywał w zakładzie karnym. Po opuszczeniu zakładu (...) próbował się z nim skontaktować, nasyłał na niego różne osoby, ale on nie chciał już wracać do narkotyków. Oskarżony wyjaśnił, że zamieszkał w pustostanach w dzielnicy N. oraz na ulicy (...), bo niestety powrócił do nałogu. Zajmował się kradzieżami sklepowymi. Podejmował też terapie odwykowe. Przez dwa miesiące przebywał w zakładzie karnym. D. K. (2) znalazł go na ulicy (...) i chciał, aby dla niego handlował narkotykami, ale oskarżony się na to nie zgodził. Oskarżony wyjaśnił, że po wyjściu z zakładu karnego zamieszkał u rodziców i po krótkim czasie wyjechał na długie leczenie do N.. Z leczenia tego powrócił w 2013 roku. Niestety ponownie zażywał narkotyki, zamieszkał w pustostanie w dzielnicy H. i utrzymywał się z kradzieży. Od końca 2013 roku do początku 2014 roku leczył się odwykowo. Na początku 2014 roku podjął legalną pracę we W.. W listopadzie 2014 roku uległ nałogowi, ale szybko podjął leczenie w ośrodku w C., które zakończył w marcu 2015 roku. Po opuszczeniu tego ośrodka wyjechał do Czech. Kiedy w 2016 roku wrócił do P., podjął terapię w K.. Potem zamieszkał w W., a następnie podjął pracę na terenie Czech oraz W.. Oskarżony zaznaczył, że D. K. (2) i L. W. pomawiają go, gdyż wiele lat temu odciął się od nich, przez co stracili klienta oraz osobę, która mogła dla nich rozprowadzać narkotyki. Oświadczył, że nie podtrzymuje swoich poprzednich wyjaśnień, gdyż został zastraszony przez ludzi z dawnego otoczenia.

Podczas konfrontacji z D. K. (2) w dniu 19 czerwca 2018 roku (k. 230-232) oskarżony podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia.

W dniu 6 sierpnia 2018 roku (k. 323-324) oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień.

Na rozprawie w dniu 25 października 2018 r. (k. 380-381) oskarżony R. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że od czterech lat prowadzi ustabilizowany tryb życia, pracuje. Jednocześnie oskarżony prosił o łagodny wymiar kary, oświadczył, że chce być osądzony za dawne czyny. Zaznaczył, że nie chce się nikomu narażać, zakończył dawne życie. Oskarżony nie podtrzymał swoich pierwszych wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego, podkreślając że nie chce się nikomu narażać. Wyjaśnił, że boi się o swoje bezpieczeństwo. Spotkał się z szykanowaniem w zakładzie karnym osób, które obciążały innych. Wyraził obawę o życie i zdrowie swoich

rodziców. Odnosząc się do swoich kolejnych wyjaśnień, oskarżony stwierdził, że są one prawdziwe, ale pominął w nich okoliczności, które dotyczyły stawianych mu zarzutów, za które powinien ponieść sprawiedliwą karę.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego R. W. w zakresie zarzucanych mu czynów nie budziły żadnej wątpliwości.

Ustaień w niniejszej sprawie Sąd dokonał przede wszystkim na podstawie zeznań świadków L. W. oraz D. K. (2), którzy w sposób bardzo obszerny i szczegółowy opisali sposób funkcjonowania grupy przestępczej, której byli członkami, a zajmującej się handlem środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi. Wymienieni świadkowie wskazali osoby uczestniczące w grupie, rolę tych osób, jak też czasookresy ich współpracy w zakresie przestępczego procederu. Zeznania tych świadków korespondowały ze sobą, wzajemnie się uzupełniały. W ocenie Sądu zeznania występujących w niniejszym postępowaniu w roli świadków L. W. i D. K. (2) w pełni zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności.

Z zeznań świadka L. W. wynikało, że D. K. (2) był jednym z większych odbiorców heroiny, a innym był również oskarżony R. W.. D. K. (2) rozprowadzał heroinę wśród kolejnych osób. Dokładniejszych informacji na temat udziału oskarżonego R. W. w wymienionej grupie, dostarczyły zeznania świadka D. K. (2). W swoich zeznaniach świadek ten opisał przebieg współpracy w zakresie handlu narkotykami z oskarżonym R. W.. Z zeznań tych wynikało, że współpraca ta z przerwami trwała od roku 2008 do 2014. Świadek będąc wielokrotnie przesłuchiwany, kilkakrotnie zrelacjonował wydarzenie dotyczące przemytu heroiny z H. do P., w którym brał też udział oskarżony R. W.. Oskarżony pojechał wraz z D. K. (2) i dwoma innymi mężczyznami do H. po to by jako osoba uzależniona i stale zażywająca heroinę, przetestować towar, który miał być zakupiony i przywieziony do P.. Po pozytywnym zaopiniowaniu oskarżonego, D. K. (2) wraz z towarzyszącymi mu mężczyznami zakupili nie mniej niż 200 gramów heroiny (2000 porcji o łącznej wartości nie mniejszej niż 40 000 zł), a dodatkowo dokupili 300 gramów tzw. wypełniacza. Z zeznań świadka D. K. (2) wynikało też jasno, że wymienioną heroinę po zmieszaniu jej z wypełniaczem, oskarżony wraz z R. K. rozprowadzali na terenie P.. Z 500 gramów tego środka, rozprowadzili nie mniej niż 350 gramów (cena 200 zł za 1 gram). Świadek D. K. (2) wyraźnie też wskazał w swoich zeznaniach, że oskarżony R. W. z przerwami w okresie od 2010 roku do 2014 roku odbierał od niego heroinę. Przychodził do niego regularnie przez okres 3-4 tygodni i kupował heroinę po 5 gramów (w cenie 550-600 zł za 5 gram), po czym nie widzieli się przez dłuższy czas. Łącznie oskarżony zakupił nie mniej niż 350 gramów heroiny. Heroinę tę oskarżony sprzedawał kolejnym osobom. Zeznania świadka D. K. (2) nie pozostawiały wątpliwości co do tego, że oskarżony R. W. aktywnie uczestniczył w opisanej wyżej grupie przestępczej.

Dokonując ustaleń w niniejszej sprawie, Sąd pominął zeznania świadka R. K., wobec którego toczy się odrębne postępowanie, mające związek z niniejszym. Świadek odmówił złożenia zeznań i nie chciał ustosunkowywać się do wcześniej złożonych wyjaśnień, w których zaprzeczał wszelkim okolicznościom świadczącym o jego udziale w przestępczej działalności grupy, zajmującej się handlem narkotykami. Z treści tych wyjaśnień wynika, że R. K. starał się nie udzielać żadnych informacji, które mogłyby zaszkodzić innym osobom, w tym zwłaszcza znanym mu od lat kolegom R. W. i D. K. (2).

Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego R. W., stwierdzić należało, że w części polegały one na prawdzie. Za wiarygodne Sąd uznał pierwsze wyjaśnienia oskarżonego, złożone w dniu 22 lutego 2018 roku (k. 149-155). Oskarżony przyznając się wówczas do popełnienia zarzucanych mu czynów, opisał swoją działalność w zakresie obrotu narkotykami, w tym heroiną. Wyjaśnienia te korespondowały z zeznaniami świadków L. W. i D. K. (2). Wyjaśnienia te wprawdzie we wszystkich szczegółach nie pokrywały się zwłaszcza z zeznaniami D. K. (2), ale wskazywały na najważniejsze fakty, które wynikały również z zeznań wymienionego świadka. Z pierwszych wyjaśnień oskarżonego wynikało bezsprzecznie, że w zakresie handlu narkotykami współpracował z L. W. i D. K. (2) już od 2008 roku. Po tym jak w lutym 2011 roku opuścił zakład karny, sprzedawał heroinę, którą dostarczał mu D. K. (2). Z przerwami działalnością tą zajmował się do 2014 roku. Oskarżony przyznał również, że przyjął propozycję D. K. (2), aby pojechać do H. i przetestować heroinę, która miała być tam zakupiona i następnie rozprowadzona na terenie P..

Oskarżony opisał okoliczności tego wydarzenia w sposób zbieżny z tym co na ten temat zeznał świadek D. K. (2). Rozbieżności pomiędzy wyjaśnieniami oskarżonego a zeznaniami świadka D. K. (2) Sąd rozstrzygnął, opierając się na zeznaniach tego ostatniego. Zeznania świadka D. K. (2), który postanowił współpracować z organami ścigania i wiernie przedstawić okoliczności dotyczące działalności grupy, stanowiły bowiem punkt wyjścia dla wiarygodnych ustaleń w sprawie. Były też podstawą do przedstawienia zarzutów wielu innym osobom związanym z procederem polegającym na handlu narkotykami.

Sąd uznał, że kolejne wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku postępowania przygotowawczego (k. 161-163, 323-324), w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, nie były zgodne z prawdą. W ocenie Sądu oskarżony złożył te wyjaśnienia z obawy przed osobami ze świata przestępczego, w którym to środowisku oskarżony obracał się przez ostatnie lata. Znamienne było to, że oskarżony na rozprawie zaznaczył, że nie podtrzymuje swoich pierwszych wyjaśnień, które świadczyły o jego sprawstwie, gdyż nie chce się nikomu narazić i obawia się o swoje bezpieczeństwo, jak też bezpieczeństwo swoich najbliższych. W odniesieniu do drugich wyjaśnień przyznał, że pominął w nich okoliczności dotyczące stawianych mu zarzutów. Oskarżony przed Sądem z jednej strony nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, a z drugiej prosił o wymierzenie mu za te czyny sprawiedliwej kary. Postawa oskarżonego, który wprost nie chciał potwierdzić swojego sprawstwa w odniesieniu do stawianych mu zarzutów, była w ocenie Sądu podyktowana strachem przed konsekwencjami, jakie mógłby on ewentualnie ponieść ze strony osób powiązanych z działalnością przestępczą.

Dokonując ustaleń w niniejszej sprawie Sąd oparł się także na dowodach w postaci protokołów przeszukania mieszkania oraz osoby oskarżonego, jak też protokołu oględzin rzeczy. Sąd nie miał powodów, aby odmówić im wiary.

Ustaleń, co do warunków i właściwości osobistych oskarżonego, jak też jego dotychczasowego trybu życia, Sąd dokonał w oparciu o oświadczenie oskarżonego, kwestionariusz wywiadu środowiskowego, kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień, kartę karną, odpis wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej sygn. akt XII K 852/08. Dowody te nie budziły żadnych wątpliwości.

Z kolei dokonując ustaleń dotyczących stanu zdrowia psychicznego oskarżonego R. W. i jego poczytalności Sąd kierował się opinią sądowno – psychiatryczną z dnia 16 maja 2018 r. Rzetelność i profesjonalizm tej opinii nie budziły żadnych wątpliwości.

Zachowanie oskarżonego R. W. wypełniło znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. Wymieniony oskarżony brał bowiem udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw. Zorganizowaną grupę przestępczą tworzą co najmniej trzy osoby, których celem jest popełnienie określonych przestępstw lub też ogólnie popełniania przestępstw o luźnym związku, między innymi bez stałych ról, w każdym razie o większym określeniu ról niż przy współsprawstwie (por. wyrok SA w Poznaniu z 25.03.1999 r. II AKa 45/99, OSA 2000/2, poz. 15; por. wyrok SA we Wrocławiu z 20.01.2016 r., II AKa 328/15, LEX nr 2008333) „Branie udziału” w grupie przestępczej polega na przynależności do tej grupy, akceptowaniu zasad, które nią rządzą, wykonywaniu poleceń osób, stojących w hierarchii grupy odpowiednio wyżej. Koniecznym jest także aktywne okazywanie swojej przynależności przez uczestniczenie w życiu grupy przestępczej (por Marek Mozgawa, Komentarz aktualizowany do art. 258 k.k.) „Do przypisania przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. nie jest nawet konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów funkcjonowania. Wystarczy tylko gotowość sprawcy do spełniania zadań służących tej grupie” (wyrok SA w Białymstoku 23.11.2017 r. II AKa 173/17, LEX nr 2437818).

Oskarżony R. W. spełniał powyższe warunki. W okresie od początku 2010 roku do 2014 roku, z wyłączeniem okresu od dnia 17 maja 2010 roku do 23 lutego 2011 roku kiedy odbywał karę pozbawienia wolności, był członkiem grupy przestępczej zajmującej się obrotem środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, kierowanej przez L. W.. Rozprowadzał heroinę, bezpośrednio podlegając D. K. (2), nad którym z kolei w hierarchii stał L. W.. Oskarżony osobiście znał zarówno D. K. (2) i L. W.. Miał świadomość istnienia grupy, która miała swoją strukturę. Wiedział o tym, że do grupy przynależały także inne osoby.

Postępowanie oskarżonego wypełnił również znamiona przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Dyspozycję art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wypełnia ten, kto wbrew przepisom ustawy, dokonuje przywozu, wywozu, przewozu, wewnątrzspółnotowego nabycia lub wewnątrzspółnotowej dostawy środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej. Surowszej odpowiedzialności z art. 55 ust. 3 cytowanej ustawy podlega sprawca, jeżeli przedmiotem czynu z ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej albo czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej. Z kolei dyspozycję art. 56 ust. 1 cytowanej ustawy wypełnia ten, kto wbrew przepisom art. 33-35, art. 37 i art. 40, wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe lub słomę makową albo uczestniczy w takim obrocie. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, sprawca ponosi surowszą odpowiedzialność z art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy. Uczestnictwo w obrocie polega na odpłatnym, bądź nieodpłatnym przyjęciu środków odurzających, substancji psychotropowych albo słomy makowej w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, nie zaś konsumpcji. „Znaczna ilość” natomiast w rozumieniu ustawy, jest to taka ilość środków odurzających, jaka mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób (por. postanowienie SN z dnia 23 września 2009 r., I KZP 10/09, OSNKW 2009/10/84 i wyrok SN z dnia 10 czerwca 2008 r. w sprawie III KK 30/08, Biul. PK 2008/10/13).

Oskarżony R. W. wspólnie i w porozumieniu z D. K. (2) oraz dwoma innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. znacznej ilości środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 200 gramów, stanowiących nie mniej niż 2000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 40 000 zł. Razem z D. K. (2) i dwiema innymi osobami udał się do H., gdzie nabyli łącznie nie mniej niż 200 gramów heroiny oraz 300 gramów tzw. „wypełniacza”, służącego do rozrabiania wymienionego środka odurzającego. Po przywiezieniu do P. wymienione substancje zostały zmieszane w wyniku czego otrzymano łącznie nie mniej niż 500 gramów heroiny, stanowiących nie mniej niż 5000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 100 000 zł. Oskarżony R. W. wraz z inną osobą z wymienionej ilości heroiny, w celu uzyskania korzyści majątkowej, wprowadził do obrotu nie mniej niż 350 gramów heroiny. Wymienione wydarzenia miały miejsce w okresie od 5 maja 2012 roku do 20 grudnia 2012 roku.

Wobec tego, iż czyn oskarżonego wyczerpywał znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej, zastosowanie znalazł art. 11 § 2 k.k. Wszystkie działania oskarżonego zostały podjęte w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dlatego też Sąd uznał, że wszystkie wymienione wyżej zachowania oskarżonego stanowiły jeden czyn ciągły z art. 12 k.k.. Nadto działania te były wykonywane w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, co uzasadniało zastosowanie art. 65 § 1 k.k. Oprócz tego oskarżony wymienionego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa (art. 64 § 1 k.k.), będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 3 grudnia 2008 roku między innymi za czyn z art. 62 ust. 1 i 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 17 maja 2010 roku do dnia 23 lutego 2011 roku. Oskarżony był już zatem skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności i po odbyciu ponad 6 miesięcy tej kary popełnił umyślne przestępstwo podobne do tego, za które był już skazany. Działanie oskarżonego mieściło się również w okresie wskazanym w art. 64 § 1 k.k.

Zachowanie oskarżonego R. W. opisane w punkcie III aktu oskarżenia, wypełniło znamiona przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Oskarżony w okresie od początku 2010 roku do 2014 r. we W., z wyłączeniem okresu od 17 maja 2010 r. do 23 lutego 2011 r., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w obrocie znacznych ilości środków odurzających w postaci heroiny w łącznej ilości nie mniejszej niż 350 gramów stanowiących nie mniej niż 3500 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 70 000 zł. Oskarżony nabywał od D. K. (2) wymieniony

środek odurzający jednorazowo do 5 gramów heroiny w cenie 550 – 600 zł za 5 gramów, a następnie sprzedawał je innym osobom.

Zachowania podjęte przez oskarżonego zostały podjęte w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem (art. 12 k.k.) oraz w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, kierowanej przez L. W. (art. 65 § 1 k.k.) Ponadto czyn ten został popełniony w warunkach powrotu do przestępstwa, gdyż oskarżony był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 3 grudnia 2008 roku między innymi za czyn z art. 62 ust. 1 i 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 17 maja 2010 roku do dnia 23 lutego 2011 roku (art. 64 § 1 k.k.)

Wykonując powyższe czynności oskarżony działał wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, normującym posiadanie, obrót, przywóz, wywóz, wewnątrzspółnotową dostawę oraz wewnątrzspółnotowe nabycie środków odurzających i substancji psychotropowych, bowiem nie posiadał przewidzianych uprawnień ani zezwoleń właściwych organów. Wszystkie też wyżej wymienione czyny dotyczyły znacznych ilości środków odurzających.

Oskarżony popełniając wymienione przestępstwa, działał umyślnie i w zamiarze bezpośrednim, a dodatkowo w odniesieniu do przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działał w zamiarze bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu, tzw. dolus coloratus. Oskarżony w chwili popełnienia czynów nie miał zniesionej ani ograniczonej poczytalności. W pełni zdawał sobie sprawę z bezprawności przedsięwziętych działań, zatem jego wina nie budziła żadnych wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu kary Sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynów, rozmiar wyrządzonej szkody, motywację i sposób działania oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, zachowanie się przed i po popełnieniu przestępstw, a także zapobiegawcze i wychowawcze cele kary. Przy wymiarze grzywien Sąd ponadto uwzględnił sytuację materialną oskarżonego.

Obciążająco na wymiar kary wpłynął bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów zagrożonych karą w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, stanowiących znaczące zagrożenie dla zdrowia społecznego, zaś w odniesieniu do przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, także szczególny stopień szkodliwości dla społeczności międzynarodowej, bowiem przestępstwa o charakterze międzynarodowym godzą we wspólne dobro i chronione prawem międzynarodowym interesy państw, stanowią zamach na normalne stosunki między państwami oraz przynoszą szkodę pokojowej współpracy międzynarodowej. Okolicznością obciążającą przy wymiarze kar była też uprzednia karalność oskarżonego, w tym za przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Okolicznością łagodzącą było natomiast to, iż oskarżony w istocie nie zanegował swojego sprawstwa w zakresie zarzucanych mu czynów. Ponadto choć oskarżony pełnił w grupie istotną rolę, to jednak nie była to rola pierwszoplanowa.

Na wymiar kar łącznych pozbawienia wolności i grzywiny wpłynął charakter związków przedmiotowo podmiotowych oraz związki czasowe pomiędzy przestępstwami, jak również ogólne dyrektywy wymiaru kary, poza okolicznościami, które legły u podstaw wymiaru kar składowych. Czyny przypisane oskarżonemu zostały popełnione w tych samych przedziałach czasowych, wspólnie i w porozumieniu z tą samą osobą i były związane z łamaniem porządku prawnego poprzez naruszenie ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. W związku z tym Sąd wymierzył oskarżonemu R. W. kary łączne na zasadzie asperacji, przy czym karę pozbawienia wolności w wymiarze zbliżonym do najniższej granicy wymiaru tej kary.

Sąd orzekł także przepadek korzyści, jakie osiągnięto z popełnienia przestępstw opisanych w punkcie II i III aktu oskarżenia (w przypadku przestępstwa opisanego w punkcie II orzeczono o przepadku całości korzyści, a w przypadku przestępstwa opisanego w punkcie III orzeczono o przepadku korzyści w części). Przy ich wymiarze Sąd miał na uwadze wartość oferowanej do sprzedaży heroiny, wysokość i sposób podziału osiągniętych dochodów. Przy określeniu wysokości kwot podlegających przepadkowi Sąd miał na uwadze, że podlegająca przepadkowi równowartość korzyści majątkowej, którą sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa, stypizowanego w przepisach ustawy z dnia 29 lipca

2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w rozumieniu przepisu art. 45 § 1 k.k., to nie osiągnięty przez niego zysk, łączący się z pomniejszeniem przysporzenia majątku o koszty jego uzyskania, a ekwiwalent wyrażony pieniędzmi, odpowiadający kwocie, rzeczy lub prawu, uzyskanych ze zbycia, precyzyjnie określonego w przypisanym mu czynie, środka odurzającego lub psychotropowego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie II AKa 253/14, LEX nr 1761766, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2015 r. w sprawie V KK 154/15, LEX nr 1820406).

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu R. W. okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 21 lutego 2018 r. do dnia 31 października 2018 r.

W związku z ustanowieniem dla oskarżonego R. W. obrońcy z urzędu, Sąd w oparciu o art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze oraz § 17 ust. 1 pkt 2, § 17 ust. 2 pkt 5 oraz § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej (...) kwotę 1107 zł brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego, Sąd za niecelowe uznał obciążenie go kosztami postępowania oraz odstąpił od wymierzenia mu opłat, co znajduje umocowanie w przepisach art. 624 § 1 k.p.k. oraz w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych.